Hagai - Comentarii W. McDonald

A. Mustrare pentru neglijarea rezidirii templului

Această profeţie este datată ca provenind din anul al doilea al regelui Darius, medo-persanul. Domnul i-a mustrat pe evreii din Iuda pentru delăsarea lor în munca de reconstruire a templului, în timp ce ei înşişi trăiau în condiţii de mare confort, în case căptuşite.

B. Eşecul de a rezidi a avut drept urmare sărăcie şi secetă

Ei ar fi trebuit să ţină seama de istoria recentă, trăgând învăţăminte din avertismentele primite. Când au neglijat casa Domnului, au suferit de foame, de sete şi de sărăcie. Acum Domnul le-a poruncit să înceapă munca la templu. Atâta timp cât casa lui Dumnezeu zăcea în ruine, nu se puteau aştepta la nimic decât la secetă.

C. Îmbărbătaţi de Hagai, oamenii au reluat lucrul la templu

Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, şi Iosua, marele preot, împreună cu toată rămăşiţa poporului, au ascultat de Cuvântul Domnului şi au început să rezidească la douăzeci şi trei de zile după darea poruncii de rezidire.

A. Profetul îi îmbărbătează din nou pe oameni, asigurându-i de prezenţa Domnului

Cam după o lună, în luna a şaptea, oamenii s-au descurajat, slăbind eforturile de reconstrucţie, mai ales când s-au gândit la gloria templului de odinioară. Conducătorilor lor li s-a spus să fie tari şi să nu se teamă, deoarece Duhul lui Dumnezeu a rămas între ei.

B. Gloria templului viitor o va întrece pe cea a fostului templu

Dumnezeu i-a încurajat pe lideri, dându-le asigurarea că slava templului viitor (cel din timpul Mileniului) va fi mai mare decât a oricărui templu anterior. „Dorinţa tuturor naţiunilor" este considerată de obicei drept o referire la Mesia şi la revenirea Sa în templu. Dar contextul sugerează că ar putea să se refere la comorile naţiunilor (Folosirea majusculelor în NKJV e în ton cu interpretarea tradiţională, dar redarea cu iniţiale mici a expresiei „dorinţa tuturor naţiunilor" din textul marginal sugerează o variantă alternativă.). Argintul şi aurul lor aveau să se îndrepte spre Ierusalim, pentru a înfrumuseţa templul. Versetul 9a sună astfel: „Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi..." Cele două temple au fost considerate ca o singură casă. Pe lângă slavă, se face şi promisiunea păcii pentru viitor.

A. Jertfele aduse pe altar erau necurate, atâta timp cât templul zăcea în ruine

A treia profeţie a fost dată în ziua a douăzeci şi patra a lunii a noua. Oamenilor li s-a spus să le pună preoţilor două întrebări: (1) Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfinţită, şi atinge cu haina lui pâine, bucate fierte, vin, untdelemn sau o mâncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfinţite?" Preoţii au răspuns, corect, „Nu!" (2) Dacă cineva care a devenit necurat prin faptul că s-a atins de un mort, se va atinge de aceste bucate, vor deveni ele necurate? Din nou, preoţii au răspuns, corect: „Da." Cu alte cuvinte, iată ce s-a înţeles: „Cel ce e sfânt nu împarte sfinţenie nici unui alt lucru, dar cel ce este el însuşi întinat transmite întinarea." Sau, să ne exprimăm altfel: „Lucrarea şi închinarea nu sfinţesc păcatul, dar păcatul contaminează lucrarea şi închinarea." Aceasta a fost o atenţionare la adresa poporului, ca oamenii să ştie că ofrandele aduse de ei lui Dumnezeu erau întinate şi că ei înşişi erau necuraţi atâta timp cât templul zăcea în ruine.

B. Înainte de punerea temeliei templului, oamenii sufereau de pe urma sărăciei

Înainte de a începe să construiască templul, ei avuseseră parte de lipsuri de grâu şi de vin, iar recoltele lor fuseseră atacate de tăciune şi de mucegai, precum şi de grindină. Dar chiar şi de atunci încoace, interminabilele lor întârzieri cu privire la lucrările de rezidire au adus peste ei disciplina din partea lui Dumnezeu, manifestată prin greutăţi şi lipsuri.

C. Dacă vor relua lucrul la templu, Domnul îi va binecuvânta

Dar din ziua în care aveau să pună temelia templului Domnului, Dumnezeu avea să-i binecuvânteze.

IV. A PATRA PROFEŢIE - ZIUA A DOUĂZECI ŞI PATRA A LUNII A NOUA

Oamenii sunt încurajaţi de promisiunea răsturnării împărăţiei ne-evreilor şi întemeierea domniei lui Mesia. Zorobabel este aici tipul Domnului Isus Cristos. Dumnezeu va răsturna şi nimici împărăţiile ne-evreieşti ale acestei lumi, întemeind împărăţia de o mie de ani a lui Cristos. Inelul cu pecete indică faptul că autoritatea divină de a guverna este încredinţată lui Mesia.